

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

- Tab-Születéstől az érett férfikorig
- Holisztikus pedagógia
- Kollégiumi rendezvények

XXI. évfolyam

2011.

2.

szám

Somogyi TISZK Közép- és Szakiskola Központi Kollégiuma - Barcs, Tab telephely

A jó harcot megharcoltam

Dr. Tatai Zoltán közgazdász, egyetemi docens 2010. május 7-én, életének 82. évében eltávozott az élők sorából.

A következő sorokkal Rá emlékezik és búcsúzik Poór Gábor egykori veszprémi diáktárs.

Kedves Anna, Kedves Család!

A papírra vetett sorok szavai nem képesek visszaadni azokat az érzéseket, amelyek a telefonod nyomán kapott megrendítő, szomorú hír keltett; - örökre elment közülünk kora ifjúságunk világának meghatározó, tudatunkat formáló, és bennünket mindvégig számon tartó barátunk.

Fáradhatatlan, örökké alkotó tevékenységét - mind az aktív munkásságának idején, majd nyugdíjba vonulása után, amit megkettőzött energiával és idővel végzett - csak csodálni lehetett, lépést tartani Vele azonban nem tudtunk.

De nem ment el nyomtalanul! Gazdag hagyatékat hagyott maga után, amely-

ből bőkezűen osztogatott részünkre, közte részemre is. Gondolatait, tanításait, eszmei alkotásait, könyvek, visszaemlékezések, tanulmányok formájában magam is örööm, s éppen e váratlan, megrázó hír nyomán ismét kézbe veszek közülük néhányat, Rá emlékezve. Zoli élete munkája nem az anyagi javak formájában, hanem ebben a gazdag szellemi hagyatékban marad utódaira és a világra.

Kiváló szelleme mellet mindig megőrizte azt a közvetlen, szinte puritán természetét, amilyenek fiatal korunk óta ismertük Őt. Nem ragadta magával az utóbbi évek sokaknak csalódást, másoknak csalárd boldogulást ígérő változások világa.

Annak ellenére, hogy Zoli világlátásához nem a biblikus szellem gondolatai álltak közel, életútját annál inkább vezérelte az a bölcs eszmeiség, amely Pál apostol soraiban olvasható, s amellyel magam is búcsúzom Zolitól, emlékét tovább őrizve:

Dr. Tatai Zoltán

Ismét eltávozott közülünk valaki, akitől még sokat tanulhattunk volna. A kollégiumok iránti elkötelezettsége, a hátrányos helyzetű, vidéki gyerekekért való tenni akarása, a kollégiumi közösség erejében való hite példa- és iránymutatómarad mindenki számára.

Szerkesztőség

„A jó harcot megharcoltam,
a pályát végigfutottam,
a hitemet megtartottam.“

Kedves Anna, Kedves Család! Feleségem és magam nevében fogadjátok őszinte részvétünket, együtt érzünk Veletek e nehéz, szomorú napokban:

Gábor

Részlet:

Tatai Zoltán - *Visszanézek* című könyvéből

A kollégiumi évek

A veszprémi kereskedelmi középiskola első két évében családnál laktam, megélhetésemről jórészt magam gondoskodtam a nyári szünetben és a tanév közben vállalt munkák keresményéből. Ezekben az években időnként elkese-

redtem, gondoltam a feladásra, a tanulás abbahagyására. A hátrányos indulásból, a kedvezőtlen körülményekből következően az iskolai eredmények nem voltak ugyan rosszak, de jók sem, ahhoz elég, hogy a harmadik évet már a veszprémi Batsányi János népi kollégiumban kezdhettem el.

A kollégiumba kerüléssel új világ kezdődött számomra. A korábbi kosztos diákból, az ellátásért részben házi munkát végző robotosból igazi diák lettem. Olyan közösségbe kerültem, ahol az első naptól otthon éreztem magam és hamarosan a kollégiumi diákönkormányzat vezetője, a kollégium titkára

Kollégium

Kiadja: **Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség** Felelős kiadó: **Horváth István**

Alapító főszerkesztő: **dr. Benedek István** Főszerkesztő: **Benda János** Felelős szerkesztő: **Gulyás Béla**

Rovatszerkesztők: **Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Deák Erika, Pethes Zoltán.**

Szerkesztőség címe: **Körösy László Középiskolai Kollégium, 2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005**

Terjesztés: **Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Előfizethető: 1068 BUDAPEST, Városligeti fasor 10. Tel./fax: (1) 352-9601**

E-mail: **kollegium@kollszov.hu** Web: **www.kollszov.hu**. Példányszám: **1500** Ára: **300 Ft**

Nyomda: **Kalopress Kft., Kalocsa, Szent István király út 35. tel./fax: 78/462-071**

lettem. Ez nagy felelősséget, sok munkát, de sok új ismeretséget, ismeretet hozott a számomra. Megéreztem a közösségben, a közösségért végzett munka örömét, gondjait. A kollégiumban a kollégiumi estéken és a hétvégén sok volt a közös program; társadalmi-politikai előadásokat hallgattunk, nagyon sok népdalt és mozgalmi dalt tanultunk, énekelünk, a népi tánccal ismerkedtünk, de voltak önismereti foglalkozások is. A kollégium szűk udvarán a röplabdázás szívesebben üzött foglalatosság volt, mint a reggeli torna. A testi és szellemi épülésünkről szűkös anyagi körülmények között bár, de gondoskodott a kollégium, a társadalom. Fenntartásunk több forrásból származott; részben állami támogatásból, de a városi, megyei önkormányzatok és a helyi vállalatok, a falvak lakosságának adományaira is szükség volt. Az idősebb kollégisták jártak a falvakban gabonát gyűjteni, de szívesen fogadtuk, ha az általunk adott kultúrműsört a látogatók a kollégisták megvendégelésével, illetve termények adásával „honorálták“.

A kollégisták feladatai közé tartozott, hogy a szünetekben, vagy a ritka hétvégi hazalátogatásaik során a falusi ifjúsági szervezetek munkájába bekapcsolódjanak, azt segítsék. Természetesen a kollégiumban a legfontosabb feladat a tanulás volt. Ezt a kollégium a tanulási idő szigorú betartásán kívül a nyelvtanulás, esetleg a matematikai vagy más tárgyakból korrepetálásával - a nagyobb diákok vagy külső szaktanár segítségével természetesen térítésmentesen - biztosította. Volt a mi kollégium-

munkának egy atyai jótévője Kossá István országgyűlési képviselő személyében, aki sportfelszerelést adott a közösségnek és ruha-, cipőjuttatásban is részesítette a legszegényebb kollégistákat.

Az érettségiző kollégistáknak az utolsó félévben bizonyos „előjogaik“ voltak. Öten egy szobába kerültünk, itt nem voltak emeletes ágyak, miközben a többi szobában 10-12 fiú aludt az emeletes vaságyakon. Az érettségizőkre nem vonatkozott a napirend teljes mértékben; nem volt kötelező az este 10 órai villanyoltás, a napos nem ellenőrizte a szobarendet. A kollégiumban és a diákszövetségben vállalt tisztségekről lemondunk, a kollégiumi közös rendezvények közül csak a legfontosabbakon vettünk részt. Ezt a kivételezettséget általában valóban a tanulásra használtuk, de azért egy-két „visszaélésre“ is sor került. Végül is Veszprémben a népi kollégiumban az 1949-ben érettségiző diák közül 3 jó rendű, egy jeles és egy kitűnő minősítést szerzett a vizsgán.

Számomra örökké emlékezetes marad az érettségi vizsga. Az írásbeli után több mint három hét jutott a szóbelire való felkészülésre. Az időt igyekeztem jól felhasználni, előre megadott és általunk kidolgozott tételeket magyarból, történelemből, földrajz-áruismeretből és közgazdasági-jogi ismeretekből igyekeztem lelkiismeretesen megtanulni. A népi kollégisták számára magyarból, történelemből és a közgazdasági ismereteknél előnyt jelentett, hogy a kollégiumban, illetve a különféle vezetőképző iskolákban, táborkban sok olyan ismer-

eteket adtak számunkra, amelyek az iskolában tanultakat lényegesen kiszélesítették és elmélyítették. A kollégiumban különösen fontos, szorgalmazott volt az irodalommal, népi kultúrával való megismerkedés, mindenekelőtt a népi írók: Illyés Gyula, Veres Péter, Móricz Zsigmond, Erdei Ferenc, Darvas József illetve Makarenko, Gorkij, Steinbeck olvasása.

Az írásbeli és a szóbeli vizsgák alapján összesen nyolc tantárgyból kialakított érettségi vizsgám átlagos eredménye jeles lett. Életemben ez volt az első jeles rendű bizonyítványom. Ebben lényeges szerepe volt a veszprémi népi kollégiumban eltöltött éveknél, a kollégiumi nevelésnek és képzésnek. Tulajdonképpen ekkorra értek be a saját elhatározásom és a kollégiumi nevelési törekvések, hogy önmagunkból a lehető legtöbbet hozzuk ki, hogy ledolgozzuk azt a hátrányt, amely születési-családi körülményeinkből adódtak. A társadalmi körülmények megváltozása és erős akaratom lehetővé tették a hátrányos helyzetből való kilábalást, amelyhez a kollégium kiváló igazgatója, Szokolszky István és az iskolánk tanárai: Benkő Istvánné Nyakas János és mások megértése, biztatása segített.

Ma is úgy látom, hogy a szerető, megértő családi háttér, a kollégiumi adottságok, az iskola támogatása lehetővé teszi - különösen középiskolás korban - a felzárkózást, a hátrányok behozását. Erre a háttérre, különösen az otthon is pótló kollégiumokra napjainkban is nagy szükség van, lenne széles népcsoportok gyermekei számára.

Legyen Ön is a Zöld Kaszinó vendége!
Simon Zsuzsanna
igazgató

Egy zöld kollégium

a blogszférán

A Mosonmagyaróvári Városi Kollégium pedagógiai munkájának kiemelt területe a környezeti nevelés.

Eddigi kimagasló eredményeiket ugyan részletesen bemutatják a „www.varosikollegium-movar.egernet.hu” című weboldalukon, mégis új utakat kerestek környezetvédelmi üzeneteik továbbítására.

Így kezdtek a „www.youtube.com” portálra „varosikollegium” feltöltő név alatt különböző prezentációkat készíteni, majd 2011. január 1-jével megnyitották

Zöld Kaszinó című internetes naplójukat, azzal a céllal, hogy egy sokkal egyszerűbb, személyesebb formában legyenek elérhetőek zöld ötleteik, tapasztalataik, jó gyakorlataik.

A

„http://blog.xfree.hu/myblog.tvn?n=zoldkaszinó” link alatt megnyíló internetes naplóban naponta olvasható egy-egy zöld tipp, amit mindenki azonnal kipróbálhat és gyakorolhat. A blog kép- és linktárában pedig még további információk találhatóak.

Az oktatás meghatározó éve az idei

December 31-én eredményesen zárult a Nemzeti Erőforrás Minisztérium Oktatásért Felelős Államtitkársága által kezdeményezett nemzeti konzultáció, amelyet a tárca az új felsőoktatási, a közoktatási és a pedagógus életpálya-modellről szóló törvény vitáinak szánt koncepciójáról kezdeményezett.

A társadalmi párbeszéd és a szakmai egyeztetések során bebizonyosodott, hogy mind a civil szféra, mind a pedagógustársadalom többsége régóta várta, és kedvezően fogadta a köz- és a felsőoktatás értékelvű, emberközpontú, a minőség javítását szolgáló átalakítását.

A felsőoktatási törvény koncepciójához a minisztérium honlapján közzétett e-mail címre 333, a közoktatási törvény koncepciójához 490, a pedagógus életpálya-modell koncepciójához pedig 70 pontosító, értelmező, kiegészítő javaslat érkezett.

Az Oktatásért Felelős Államtitkárság ígéretéhez híven valamennyi értékes javaslatot beépítette a véglegesített szövegbe.

(Forrás: www.nefmi.gov.hu)

Kollégium az SNI-s gyerekek számára

Kollégiumot adtak át az egri Arany János Általános és Szakiskola sajátos nevelésű igényű (SNI) diákjai számára február 10-én. A tanulás- és magatartászavaros gyermekekkel 20 éves korukig foglalkozó intézmény 195 milliós uniós támogatásból fedezte a délutáni és esti foglalkozásoknak lehetőséget adó, modern informatikai eszközöket biztosító, akadálymentesített diákotthon létrehozását.

A heves megyei intézményben tanuló enyhén fogyatékos és hátrányos helyzetű diákok speciális eszközökkel és módszerekkel sajátíthatják el egy egyszerűbb szakma alapjait, készülhetnek fel a továbbtanulásra, az önálló életre.

Fejldésüket segítik a tanórákon kívüli foglalkozások: úszásoktatás, néptánc, idegennyelv-tanulás, különböző fejlesztőórák. Nehezítette a délutáni foglalkozások megszervezését, hogy a gyermekek többsége nem Egerben él, így haza kellett utaznia, illetve a közlekedéssel járó nehézségek is, hiszen nagy részük erre egyedül nem képes. Az épület tetőterében helyet kapó 12 szobás, két közösségi helyiséggel és vízszelvényekkel rendelkező kollégium megépülése megoldást jelent a problémákra.

A több mint 560 négyzetméteren helyet kaptak a tanárok irodái is, az akadálymentesítés pedig lehetővé teszi a kerek székes, gyengén látó vagy halló diákok biztonságos közlekedését. A 2009-ben megpályázott 195 milliós uniós támogatás segítségével megvalósulhatott a beruházás, amely során az épülethez tartozó játszóteret, sportpályát, 12 parkolóhelyet is ki alakítottak, illetve munkahelyet teremtettek a helyi lakosok számára.

(Forrás: www.edupress.hu)

Pokorni: növelni kell az állami szerepvállalást az oktatásban

Az oktatás finanszírozási rendszere nem felel meg az igazságosság követelményének - hívta fel a figyelmet Pokorni Zoltán, az Országgyűlés oktatási bizottságának elnöke február 9-én, egy fővárosi szakkonferencián. A politikus úgy véli, a jelenlegi finanszírozási rendszer átalakításra szorul, és a 2008-ban megvalósuló 49,4 százalékos állami szerepvállalási arányt növelni kell - adta hírül az mno.hu. Hoffmann Rózsa oktatásért felelős államtitkár ugyanitt elmondta: 2012-ben vagy 2013-ban elindulhat a pedagógus életpálya-modell, Pálinkás József, az MTA elnöke azonban kifejtette: megfontolandó, hogy a pedagógus életpálya-modell a közoktatási törvény része legyen-e.

A jelenlegi fejkvóta-alapú finanszírozást nem tartja megfelelőnek Pokorni Zoltán, mert az nem képes az egyenlőtlenségek kezelésére. Problémát jelent emellett az állami támogatás mértéke is, ami jelentősen elmarad a 2002-es 70 százalékos aránytól. Ezzel kapcsolatban a bizottság elnöke kiemelte, hogy éppen azok az önkormányzatok részesülnek a legkevesebb támogatásban az oktatási intézményeket illetően, akiknek a legnagyobb szüksége lenne erre. A szakpolitikus szolt még ezenkívül a pedagógusok bérezéséről is,

amellyel kapcsolatos problémák megoldására az életpálya-modell lépcsőzetes finanszírozási rendszerét véli megfelelőnek.

„Mondjuk meg, hogy az úgy nem fog menni, hogy 170 ezer pedagógus van, és duplájára emeljük a bérüket“ - közölte Pokorni. Véleménye szerint a tanári pályára készülők két és félszer annyian vannak, mint amennyire valójában szüksége van a magyar oktatási rendszernek, ezért csökkenteni kell a képzési kapacitásokat, és emelni a színvonalat. „Bátorságot kell vennünk és hozzáértést az átalakításhoz“ - fejtette ki a szakpolitikus.

Pálinkás József szerint a jó pedagógus-életpálya-modell biztosságot ad, kiszámítható és megteremti az anyagi és társadalmi megbecsüléssel együtt járó előmenetel lehetőségét. A pedagógus életpálya-modell kritériumai közé sorolta a világos követelményrendszert és azt, hogy az előmenetelt releváns és mérhető teljesítményhez kössék. Pálinkás József előadásában hangsúlyozta: megfontolandónak tartja, hogy a pedagógus életpálya-modell a közoktatási törvény része legyen, arról ne alkossanak külön törvényt - írja a Magyar Hírlap.

Hoffmann Rózsa elmondta: bizik benne, hogy 2012-ben vagy 2013-ban elindul a pedagógus életpálya-modell. Hozzátette: a finanszírozásról szinte naponta tárgyal a szaktárca vezetőjével. Korábbi észrevételekre reagálva elmondta: nem fordulhat elő, hogy egy pályakezdő több fizetést kapjon, mint aki már tíz éve tanárként dolgozik.

(Forrás: mno.hu, Magyar Hírlap)

Eltérően számoltak a pedagógusok álláshelyeivel

A közoktatási törvény új koncepciója alapján több ezer pedagógus jutna munkahelyhez az óraszám, a foglalkozási időkeret és az osztálylétszámok csökkentésével.

Ahogy az a dokumentumban olvasható, összesen 9115 tanári munkahely megteremtése valósulna meg 21,43 milliárd forintból. A járulékokkal együtt évi 325,9 milliárd forintnyi költségvetést igényelne a változtatás. A Magyar Nemzet értesülései szerint viszont a közoktatási törvény koncepciója és a hozzá tartozó, a változások költségvetési hatásait megalapozó minisztériumi anyag eltérő információkat közöl a szükséges emberi- és anyagi erőforrással kapcsolatban.

Hoffman Rózsa oktatási államtitkár elmondása szerint a csaknem 326 milliár-

dos összeget fokozatosan kellene előteremteni, így a reformok megvalósulása nem lenne lehetetlen.

A pedagógus állások bővülését az új koncepció három pontja teszi lehetővé. Elsőként a heti óraszám és a gyermekek foglalkozási időkeretének csökkentésével szabadulna fel 4908 illetve 3293 tanári állás. Ehhez hozzáadódna még az osztályok, csoportok létszámának csökkentésével létrejövő 7500 munkahely.

A Magyar Nemzet értesülései szerint viszont a közoktatási törvény koncepciója és a hozzá tartozó, a változások költségvetési hatásait megalapozó minisztériumi anyag eltérő információkat közöl a szükséges emberi- és anyagi erőforrással kapcsolatban. A napilap leírja, hogy a koncepcióval ellentétben a minisztériumi anyag az osztályok és cso-

portok létszámának csökkentésével nem 7500, hanem 51 975 új állásról tesz említést, és a 17,63 milliárdos költségvetés helyett 122,1 milliárdra becsüli a szükséges anyagi támogatást. Ez a különbség a 9115 tanári állásnál jóval több, 56 690 munkahelyet eredményezne, amelyhez értelemszerűen a 21,43 milliárdnál magasabb összegre, 133,2 milliárd forintra lenne szükség. A tárca egyelőre nem nyilatkozik a két dokumentumban szereplő eltérésekről.

Miközben a két dokumentum az osztályok és csoportok létszámának csökkentéséről számol be, az OECD 2010-es tanulmánya szerint itthon csaknem 11 diák jut egy tanárra a közoktatásban, a legfejlettebb országok esetében ez átlagosan 16 nebulót jelent. Alig található alacsonyabb számarány a magyarénál: az olaszoknál azonos az egy tanárra jutó diákok száma, a lengyeleknél pedig csak kevéssel alacsonyabb. Húsz fő jut viszont a pedagógusokra az Egyesült Királyságban és Franciaországban is.

(Forrás: www.edupress.hu)

Nem csak Marika kapott diótörőt karácsonyra!

Az ózdi József Attila Gimnázium kollégiumának „Aranyosai” (Arany János Kollégiumi Program) december 11-én - a sűrű havazás dacára – Debrecenbe utaztak, hogy megtekintessék Pjotr Iljics Csajkovszkij utolsó balettjét és egyben utolsó színpadi művét, a Diótörőt.

Aki ismeri ezt a csodálatos művet, tudja, hogy a címben szereplő Marika, a főszereplő kislány, aki a Hoffmann által írt mese szerint ajándékba kapja az immár „Világhírűvé vált” diótörő bábút.

A Moszkvai Városi Balett előadásában gyönyörködhattunk. Az előadóknak sikerült elfeledtetni velünk, hogy a Főnix Csarnok hatalmas arénájában ülünk. Szinte részesei lettünk a mesének.

Igaz, hogy már Debrecen belvárosának gyönyörű fényei megadták az alaphangot az esti előadáshoz. A fiatalok a hideg ellenére csodálatosan érezték magukat és azóta is, a legszebb élményeik között, emlegetik, milyen is volt decemberben, Debrecenben.

Az Arany János Kollégiumi Program a tanulásban való segítségnyújtás mellett, lehetőséget nyújt a részvevő fiataloknak az ilyen és ehhez hasonló programokban való részvételre is.

Sveda Lászlóné
Ózd, JAG kollégiuma

A születéstől az érett férfikorig

Tab a Külső-Somogy dombvidék központi települése. Huszonöt község tartozik vonzáskörzetéhez. A Balatontól délre, Siófoktól 25 km-re terül el. A térképen a 46,40 szélességi és a 18,50 hosszúsági fokon található. A város fekvése É-DNy-i irányú, lakóinak száma közel ötezer fő.

1960 szeptembere mérföldkő a tabi középiskolai oktatás életében.

Új épületbe költözik a gimnázium, a gimnáziumi oktatással párhuzamosan a Művelődési Minisztérium kísérleti jelleggel mezőgazdasági gépszerelő szakközépiskolai tagozatot indít. Mivel az új típusú iskolába az egész megyéből érkeznek tanulók a régi gimnáziumi épületet alakítják át diákotthonná. Lényegében a semmiből kellett az induláshoz biztosítani a feltételeket.

Az akkori kollégák, tanulók visszaemlékezéseiből az derül ki, hogy a tenni akarás, a tettek sorozata és a lelkesedés versengett egymással.

Ágyakért, szekrényekért Kaposvárra mentek, bútorokat, matracokat, plédeket szereztek.

Természetesen kiselejtezett, máshol már nem használt eszközöket kaptak és javították fel. A diákotthoni állapotok – a mai szemmel nézve – elképesztően rosszak voltak, mind személyi, mind tárgyi feltételeket illetően. Az igazgatón kívül szakavatott nevelő egy sem volt,

mellékhatású nevelőként négyen tevékenykedtek.

A lehetetlen körülményekre jellemző, hogy a mosdóban csak hideg víz volt, s ugyanitt egy nagy krumpli főző üst szolgálta a hetente egyszer a meleg vizet a lavórban való „fürdéshez”.

Napi reggeli feladat volt az udvaron levő kútba lemászni, a vízvezeték lábszelepét felrúzni a hidrofor működéséhez. A hálótermekben olajos padló volt, s a keskeny vaságyakról éjszaka lelógó huzat nélküli paplanokat, mocskos feketére festette. A diákotthonnak nem volt rádiója, televíziója.

Az igazgató és nevelők sürgősen hozzáfogtak a diákotthoni közösségi szervezeti formák kialakításához, létrehozták

a primer közösségeket, rendszeresen havi közgyűléseket tartottak, naponta értékelték a munkát, a tanulmányi eredményeket.

A gépszerelő szakközépiskolások méltó társai voltak a gimnáziumi osztályoknak, sok területen felül is múlták azokat.

Nagy fejlődést jelentett, amikor két elavult tanterem lebontása után annak anyagát felhasználva két, parkettás padlójú hálóteremmel, egy új mosdóval és végre négy fülkés zuhanyzóval kiegészült a diákotthon.

Új, normális méretű vaságyakkal cserélték le a régiakat, gyapjútakarókat vettek, felújították az ágyneműkészletet, rádiót, televíziót szereztek, sportpályát építettek. Rend és tisztaság volt a kollégiumban.

A fő problémát a későbbiekben a szakközépiskola évfolyamainak kiteljesedésével a zsúfoltság jelentette. Előfordult, hogy egy-egy csoportot a szakközépiskola épületében kellett elhelyezni és még így is egyes hálóknak háromszintes ágyakon aludtak a gyerekek.

Átmeneti – vagy 30 évi – megoldást jelentett az épület újabb hálóteremmel, széles, a társalgó funkciójú folyosóval és új vizesblokkal történő bővülése.

A diákotthonban a hangulat a kedvezőtlen, néha sanyarú körülmények ellenére jó volt. Mi sem bizonyítja jobban, mint hogy gyakran előfordult, hogy egyesek már a nyári szünet lejárta előtt egy-két nappal visszajöttek.

A vonzó a kollégium közössége, a diáktársak voltak, s csak másod-, vagy többed rangú kérdés volt a zsúfoltság, s a bizonyos - kollégiumi élettel járó - kötöttségek.

Ez akkor is így volt, amikor havonta csak egyszer utazhattak haza és a kollégium felszereltsége hiányos volt. A ba-

rági közösség volt a meghatározó.

A szívós és következetes közösségi munka eredményeként 1973-ban a diákotthon kollégium lett és felvette Petőfi Sándor nevét.

1976-ban egyesült a kollégium a Rudnay Gyula Gimnázium és Mezőgazdasági Szakközépiskolával. A kollégium engedélyezett létszáma 55 fő volt. Ennek ellenére a lakók száma 1995-ig nyolcvan felett volt. Az 1988/89-es tanévben 101 tanuló lakott a kollégiumban. A demográfiai csúcs levezetése született az ötlet, hogy az üresen álló Videoton munkásszállást is használjuk kollégiumnak.

1990-től az erdélyi Tusnádfürdőről, Gyergyóremetéről is fogadtak tanulókat.

A tanári, tanulói, technikai dolgozók erőfeszítései sem tudták kompenzálni, hogy az épület nem kollégiumnak épült, zsúfolt, salétromos, fenntartásra gazdaságtalan, egészségtelen. Az egyre gyakoribb ÁNTSZ ellenőrzések mindinkább azt rögzítették, hogy az épület jelenlegi formában alkalmatlan kollégiumnak.

1996 szeptemberében már nem fogadhat diákokat a régi épület.

A Somogy Megyei Közgyűlés két családi házat vesz a gyerekek elhelyezésére az iskola közelében. A költözés után felcsillan a remény, hogy végre új kollégium épülhet. 150 millió Ft céltámogatással 1998-ban megépül az új 80 férőhelyes koedukált kollégium.

A város az ország egyik legmodernebb kollégiumával rendelkezik. Az új épület megteremtette a feltételeket a színvonalas munkavégzéshez. Sikeres pályázatok eredménye, hogy a felszereltség kiváló, új hagyományrendszer épült ki az elmúlt években: polgárvatató, regionális

kollégiumi találkozók rendezése, nemzeti és nemzetiségi estek rendezése, Mikulás nap. Karácsonyi ünnep, színházlátogatás, tehetséges tanulók bemutatkozása, végzősöknél és szülőknél állófogadás, főzőverseny, búcsúvacsora, múzeumlátogatás, jutalom kirándulás, férfina, Nőnap, filmvetítés.

Szakköreink: Életmódkör, színjátszó, média-stúdió, informatika, sport (darts, asztalitenisz, biliárd, petanque, kondi, foci, sakk)

Kollégistáink rész vesznek a regionális és a megyei szervezésű kollégiumi találkozókra is.

Az esélyegyenlőség biztosítása mellett a legnagyobb feladat a tanulmányi előmenetel segítése. A Rudnayba járó kollégisták gimnáziumi (emelt óraszámú idegen nyelv, - emelt óraszámú informatikai oktatás) szakközépiskolai (gépezési szakmacsoport, elektrotechnika szakmacsoport, rendészeti fakultáció). Szakiskolai (elektronikai műszerész, hegesztő, mezőgazdasági gépszerező, gépjavitó) érettségi utáni képzésben (mechatronikai műszerész, autóelektronikai műszerész) képzésben részesülnek. A

tanulmányi munka mérési eredményei jónak mondhatók.

50 év egy intézmény életében meghatározó mérföldkő. A kollégisták, a nevelők, a technikai dolgozók ennek megfelelően állították össze a jubileumi év rendezvény tervüket.

A kollégium ünnepel és emlékezik.

Az ünnep élményét és örömét megosztja a város lakóival (nyilvános kollégiumi estek), a régió kollégiumaival (sport és kulturális találkozók), a megye kollégiumaival, a fenntartóval, az integrált intézményekkel, az öreg diákokkal (záró ünnepség).

Emlékezni kell az elmúlt 50 évre, felidézve azt a szellemiséget, amit az alapító lerakók és építők különösen Berta Tibor, Fenyvesi Péter, Gyimesi Lajos, Irányi Károly tanárok és a tanítványok Frányó László, Hegedűs Miklós, Merencsics József diákként, majd tanárként létrehoztak, fejlesztettek. Ezt a dolgot is az ünnep, az emlékezés aktualizálta, motiválta. E sorok írója 1967-1972 között, mint diák, majd 1975-től nevelőtanár, 1987-től, mint kollégiumvezető részese, alakítója a történetnek.

2008. augusztusa óta az intézmény a Somogyi TISZK Közép-és Szakiskola Központi Kollégiuma Barcs Tab telephelyeként egy nagyobb „család” tagjaként végzi nevelő munkáját.

50 év. Immár a kollégium is belépett az érett férfikorba. A középiskolával (1953-ban alapították) együtt a térség meghatározó intézménye volt, s hisszük, hogy az is marad.

*Bereczk József
kollégiumvezető*

Holisztikus pedagógia

avagy a gyerek a fontos Józsi!

FELVEZETÉS

Kollégiumunk pedagógiai programjának, gyakorlatának mindig is szerves része volt a csoportok több napos kirándulása. Az egyik kollega rendszeresen panaszkolta, hogy kirándulásain a diákjai milyen rettenetes dolgokat csinálnak. Milyen borzasztóak is ezek a gyerekek! – volt a konklúzió.

Iskolai fogadóórákon gyakran ismétlődnek óraadó tanárok részéről a fordulatok: „A gyerek nem figyel.”, „Zavarja az órát!”, „Nem tanul!”, „Hat egyese van.”, „Szemtelenkedik, pimasz, viháncol”, stb. stb.

Hát ez jó, nem? Amikor a pedagógus panaszkodik a gyerekekre!

A bördíszműves szidja a bőrt. Milyen krokodil volt ez?? Hogy készítették ezt ki a vargák? De azért fogja és táskát

csinál belőle. Nem?

Megjegyzem ez majd minden szakmára igaz. Elviszem a kocsimat a szerelőhöz. Az is rögtön szidja a kocsimat, az előző szerelőt, hogy másról most ne is ejtsünk szót!

Mire is jó ez?

Hát a pedagógusok esetében a felelősség elhárítására. (Az autószerelőknek és iparos társaiknak ezen kívül még arra, hogy a munka hihetetlen nagyságára, bonyolultságára is ráirányítsa a figyelmünket. Annak érdekében ugye, hogy a megszokott munkadíj bizony nem is biztos, hogy elégséges lesz egy ilyen embert próbáló feladat megoldására!) Menne itt minden szépen, ahogy kell, csak az a büdös kölkök nem figyel, nem tanul, zavarja az órát! Hát így nem lehet!

Rövid történet.

A jin és jang kifejezések írásban először a **Ji Csing**-ben (*más használatban Ji King – Változások Könyve*) jelentek meg, körülbelül az időszámításunk előtti 1250. évben. A **jin és jang** eredeti jelentése „a hegy árnyékos, ill. napos oldala”. A jin jelentéstartalma: föld, sötét, befogadó, megtermékenyítő, nő, anyag, mozdulatlan, állandóság, éjszaka, hideg, ősz-tél, Hold, tér. A jang jelentése: ég, világos, megtermékenyítő, erő, férfi, energia, mozgás, változás, nappal, meleg, tavasz-nyár, Nap, idő. Jin és jang kölcsönösen feltételezi, létrehozzák és korlátozzák egymást, egymásba örökösen átalakulnak, megadva ezzel a természet dinamikáját

A kínai orvoslás egészségképe: Kulcsfogalma az **egyensúly**, amelyet anyag, energia és szellem harmónikus együttműködése hoz létre.

A görög természetfilozófusok egészségképe a harmónia meglétét, betegségképe a harmónia hiányát feltételezi, az egészség helyreállításának kulcsa pedig a megbomlott arányok rendezése.

Hippokratész (i. e. 460-377) alapelve: „*Nil nocere*”, azaz „**használni, de legálább nem ártani**.” (ezt beleírnám pl. a pedagógus zsebnaptárba is...)

A gyógyítás alapelve: „*lazítani azon, ami feszes, és feszíteni azon, ami laza.*”

R. Steiner, az antropológia atyja az egészséget és a gyógyítást nem pusztán orvoslási problémaként kezeli. Szerinte a gyógyítás nem technika, hanem a beteg gyógyulási folyamatának szellemi, lelki és fizikai támogatása, az embernek a világ rendjébe való visszaillesztése.

Akkor mi is a holisztika? Olyan szemléletmód, amely kísérletet tesz a jelenségek eredendő **komplexitásának** megértésére. Magva az az elképzelés, hogy az egész nem azonos a részek összegével, hanem egy új minőség; továbbá, hogy a **részek csak az egészhez való viszonyukban nyernek értelmet.**

Pszichológusként szoktuk mondani, hogy a legjobb kliens az lenne, akinek semmi baja, csinos, és jómódú.

Nyilván a tanárok is olyan diákokról álmodoznának, akik már tudják, amit kell, szépen viselkednek, kedvesek és hálásak. Vagy olyan pedagógiai intézményről, amiben nem is lenne gyerek. Csak tanár. Jól eldumcsiznának családról, a világ dolgairól.

A kérdésre, hogy miért negyedévi, csak hetek alatt megtanulható, a könyvet még egyetemi tankönyvek anyagával kiegészítő, a kérdéseket persze titokban tartó témazárókat írat a tanár hetedikével, nyolcadikosokkal, az volt a válasz, mert az érettségire készíti fel őket. Hogy közben némelyikkel megutáltatja a történelmet, a tanulást, az iskolát, az sajnálatos. De hát ahol fát vágunk, ott hullik a forgács... (Az illető tanár vajon úgy emlékszik vissza, hogy ő is hetedikben, nyolcadikban kezdett az érettségire készülni???)

Hány olyan történetet ismerünk, ahol a kamaszodó gyerekeket hajviseletük, öltözködésük, beszédstílusuk miatt szívtak meg a tanárok??

A HOLISZTIKUS SZEMLÉLET

Nem a betegséget kell gyógyítani, hanem az embert – mondták.

Nem a történelmet kell tanítani, hanem a gyereket.

Olyan magától értetődő, nem?

Mégis miért olyan ritka a holisztikus szemlélet, gondolkodás mind a szakmai (minden szakmát ideértve), mind a közéletben?

Két okát látom a legjelentősebbnek:

- A szakmákat szakemberek irányítják, akik általában szakmájuk egy-egy részterületével foglalkoznak. Ők aztán mind a maguk nézőpontjának igazságait általánosítják.

- A másik, hogy az ember olyan szívesen nyitna minden zárat egy kulccsal. legfeljebb kettővel. Ez akkor látszik a legélesebben, mikor egy új elgondolás születik. Akkor a nagy eufóriában minden problémát igyekeznek az új szemlélet szerint magyarázni. Pl. a pszichoanalízis a kiinduló heverőtől villám gyorsan eljutott az irodalomtudományig.

A pedagógiában

A hálón a „holisztikus pedagógia” öszszetételre rákeresve Faragóné Bircsák Márta által jegyzett gondolatokat, oldalakat találjuk a legelőkelőbb helyeken. Ajánlott módszerként Bach virágterápiáról, fülakupunktúráról, reflexterápiáról, színterápiáról, Edwards féle rajzterápiáról beszél.

Anélkül, hogy ezen eljárásokról véleményt mondanék, az egészen biztos, hogy bármilyen hatékonyak is lennének, a pedagógustársadalom belátható időn belül nem fogja őket tömegesen használni.

A gyógyításban – ahol a leginkább összpontosultak a holisztikus szemlélet erői – is a mindennapi gyakorlat perifériáján tudott csak magának helyet találni.

Egy szakma sok tízezer dolgozója által, sok százezer emberen folytatott sok-sok évtized alatt rögzült, bejáratódott gyakorlatát nagyon nehéz megváltoztatni. Minden újítási ötlet, kísérlet, javaslat kőkemény védekező reakciókat vált ki. Ehhez képest a holisztikus gyógyítás szép sikert könyvelhet el magának.

A magyar közoktatásba is betolakodta magát a „másként gondolkodás” (aztán csak nehogy baj legyen belőle!). Közoktatásunk minden szintjén megjelentek, sőt el is terjedtek az un. alternatív vagy reform iskolák. A közfelfogás szerint az un. alternatív iskolák a „normális” iskolákból kiszzelektált, problémás gyerekek felvevőhelye. Ami bizonyos szempontból igaz.

Legtöbbje azzal vonzza a gyerekeket (ill. a szülőket), hogy személyiségközpontú, gyerekközpontú. S e hívószavakhoz nem ritkán társul az értékítélet, hogy alacsonyszintű, „gagy”. Gondoljunk bele milyen rettenetes ez!! Ez ugyanis csak úgy lehet, ha vannak nem gyerekközpontú iskolák is. És vannak!

A személyiségközpontúságnak, gyerekközpontúságnak, holisztikus gondolkodásnak nem az alternatív intézményekben, nem közoktatás mellékvízein van a helye! **Egyetlen iskola, pedagógus sem engedhetné meg magának, hogy munkáját ne a gyerek egész személyiségét, érdekeit szem előtt tartva végezze!!!**

Pedagógusaink jelentős része azonban nem hogy holisztikusan nem látunk, de még egy-egy részprobléma aspektusait sem összefüggéseiben nézik! Már az is előrelépés lenne, ha egy-egy megállapításuk után feltennék azt az egyszerű kérdést, hogy „MIÉRT?”

Vajon MIÉRT nem figyel oda a gyerekek? Vajon MIÉRT nem tanul?, MIÉRT viháncol? „MIÉRT van hat egyese?” Mindez vajon független tőlem, pedagógustól?

A magyarázat csak a gyerek génjeiben, személyiségében, neveltetésében, esetleg szülei sajátosságaiban, vagy a világ rosszul elrendezettségében rejlik??

És, ha igen, vajon mi következik ebből? Másik intézménybe vele! Olyanba, ahol csupa olyan van, aki nem figyel, viháncol, nem tanul?

És mi van, ha ez a megátalkodottság csak bizonyos órákon, foglalkozásokon, alkalmakkor jellemző?? Máskor meg figyel, jól teljesít, sőt kedves, aranyos? Oppá, oppá!

Csak nem mégis kapcsolódik hozzánk, pedagógusokhoz is a jelenség?? Lehet, hogy más teendő is lenne, mint konstatálni, rosszallóan jelezni gyerekeknek, szülőnek, háborogni, panaszkodni a kollegáknak?

Esetleg valamit MÁSKÉNT kéne csinálni????

Mit, hogyan???

A szemlélet. Először is érteni kéne a helyzetet!!!

Az EGÉSZET legalább nagy vonalakban. Tisztán látni, mi is a dolgunk, és abban mi, miért történik.

Mire gondolok?

Látni kéne, hogy munkánk az EGÉSZ gyerekről szól. Azt is ki kell emelni, hogy az egész GYEREKről (nem felnőttéről) szól.

Az iskolák legtöbbször felső tagozattól kezdődő szaktárgyi-szaktanári rendszere, nem kedvez e cél folyamatos szem előtt tartásának.

A gimnáziumok hat, sőt nyolc osztályossá szélesedése, pedig még a gyerek gyerek voltát is elhomályosítja. „Ez egy gimnázium! Nem hülyék iskolája!” A mondat elhangzott egy budapesti gimnázium 7, (!!!!) osztályában.

Siker-kudarcc-felelősség. A minden-

honnan kirúgott szegény, vidéki autista gyereket érettségiig kalauzolni egy „normál” kollégiumban (iskolában) siker.

A gyengén látó, 90-as IQ-jú gyereket szakmáig kísérem, miközben otthon érzi magát a kollégiumban, siker.

Az élénk eszű, eredeti, de a szabályokat nehezen tűrő, a rendszeres munkához még nem szokott, a kollégium szabályaival rendszeresen ütköző gyerek kirúgása, eltanácsolása kudarc. A mi KUDARCUNK (is)!

Gazdasági igazgatónk egy belvárosi un. elitgimnáziumba járt, amíg néhány tanárával olyan konfliktusba keveredett (félreértés ne essék, semmi durvaság nem volt, hosszú volt a haja), hogy jóindulatúan tanácsolták, hogy az ő érdekében vigyék másik iskolába. Átvitték egy kevésbé „elitgimnáziumba”, leérettségizett, Közgázt végzett, gazdasági igazgató. Hát bizony ez is kudarc, ugye?

Az ép értelmű, nem viselkedészavaros, szóval nem SNI-s gyerekek mellett tevékenykedő külön tanárok hada, mind, mind kudarc!

Borzasztóan viselkednek a gyerekek a kirándulásunkon, nem figyelnek az órán, viháncolnak, zavarják az órát, nem tudják az anyagot, egyest kapnak, megbuknak? Ezek mind, mind a mi kudarcaink (is). Az iskolai frusztrációk miatt pszichológushoz kényszerült gyerekek, az is a mi pedagógusok kudarca (is)!

Természetesen munkánkkal szükségszerűen járnak együtt kudarcok is. Sajnos. Mert valójában nagyon-nagyon bonyolult, nehéz dolog 20-30-40 fős csoportokban együtt nevelni, oktatni csupa különböző képességű, érdeklődésű, karakterű, sorsú gyereket. Persze hogy van olyan, hogy egy-egy idegesítő gyerekek odavágunk valami bántót, hogy indulatunkban nemhogy a gyerek, de még a magunk érdekeit is szem elől tévesztjük. Sőt olyan is előfordul, hogy a nagyobb baj elkerülése érdekében el kell küldeni egy-egy gyereket. De legyünk tisztába vele, hogy ezek a mi hibáink, a **mi kudarcaink! A mi felelősségünk!**

Kötelességünk ezeket a helyzeteket a lehető legkisebb kárt okozva elintézni.

Kötelességünk, hogy próbáljuk megérteni kudarcunk okait, kitalálni, hogy legközelebb hasonló helyzetekben hogy lehetne elkerülnünk a kudarcot.

Ismeret-ismeretátadás. Ugye nincs vita, hogy van olyan ár, amit nem érdemes megfizetni, megfizettetni egy gyerekkel mondjuk a földrajz tankönyvi anyagának, plusz egyéb fontos földrajzi információknak a bemagoltatásáért? Máshogy: Nem fontosabb megtanul-tatni, hogy mi a kléruchia, mint maga a gyerekek, ugye?

Nincs az az elit iskola, ami megengedhetné magának, hogy az iskola presztízse, az iskolák közötti rangsora, vagy bármi egyéb ok miatt fontosabbnak tartsa az átadandó ismeretanyagot a diákjainál! Szerintem.

Gondoljunk el a magunk példáján, beszéljünk ismerőseinkkel, hogy kinek-kinek mai életében, helyzetében milyen szerepet játszik a középiskolában megtanult lexikális ismeret! Mire is emlékeznek belőle?

Szóval gondoljunk a hízott libamájra! Emberrel (ma már a libával is egyre kevésbé) ilyen nem lehet csinálni, ugye??!! Akármilyen finom is, jó árucikk is a libamáj, a lexikonnyi információt tartalmazó kobak.

Az ismeret elsajátításához kell egyáltalán az iskola?

Nem lehetne az egészet on-line szervezni?

Központilag kijelölik a tananyagot, esetleg biztosítanak hozzá bizonyos oldalakon ismereteket, bizonyos időszakokban megszervezik az ellenőrzést, számonkérést. Az egyes anyagrészeket a szakma legjobbjai írják, szemléltető ábrákkal, filmekkel. Részletesen elmagyarázva benne az érdeklődőknek, mi is az a kléruchia. A tanárokat meg átkepeznék, mondjuk könyvelővé, történészekké, geográfussá, celebekké...

Az iskola dolga. Akármilyen csábító is az ötlet, az előző kérdésre mély meggyőződés, hogy a válasz a legkomolyabban: NEM.

Két oknál fogva:

Részint mert a kortárs csoport személyiségformáló hatása nem nélkülözhető!

Másrészt pedig nem lehet feladni a PE-DAGÓGUS SZAKEMBEREK SZEMÉLYES NEVELÉSÉNEK igényét. Nem a földrajztanárok, tornatanárok, történelemtanárok „tanítására”, vagy sokszor inkább tanultatására van szükség elsősorban, hanem a közoktatási intézményeknek, pedagógusoknak a gyerekek egész személyiségére ható nevelő hatására. De erre nagyon!

A földrajz óra, történelem óra, ének óra csak az alkalom, a terep ehhez.

Hogy elég tudással (ismeretanyaggal) rendelkezzen a világban való eligazodáshoz, képességei kihasználásához, az ESZKÖZE annak, hogy neveltünk összhangban legyen képességei adta lehetőségeivel, a környezet elvárásaival. Az információ megszerzésének módja, használatának megtapasztalása is fontosabb magánál az információnál.

Gondoljunk a számítógépre! Ahhoz, hogy a gép képes legyen az adatokkal a kívánt műveletek elvégzésére, külön program kell!!! Csak, ha már ez a program megvan, akkor lehet/érdemes feltölteni adatokkal!!

Ahhoz, hogy lekövezzük, folyamatosan értsük munkánk során, hogy mi is történik, ahhoz kulcs fontosságú, hogy kellő mélységben ismerjük gyerekeinket, s hogy sikerüljön olyan kapcsolatba kerülni velük, amely lehetővé teszi, sőt segíti hatni képességünket. Nincs rá idő – mondják. Mindaddig, míg a középfokú (de már persze az alafokú) oktatásban az ismeretanyag a legfontosabb, nem is lesz.

A megkívánt tudásanyagnál (mind mennyiségileg, mind minőségileg) fontosabbak a relációk. Gondoljunk vissza, hogy nekünk, annak idején mennyivel meghatározóbbak voltak a tantárgyak konkrétumainál, azok az élmények, mikor valami érthetővé vált, a tanár(ok)hoz, az osztálytársainkhoz való viszonyok, a szerepek, melyekben az iskolában, osztályban sikerünk lehetett, fontosak lehettünk.

Munkánk sikere azon múlik, sikerül-e diákjainkban jó viszonyt kialakítani önmagukhoz, a világhoz, a társadalomhoz, a tudáshoz, az ember-ekhez, érzelmekhez, munkához, erkölcshöz stb.

Hajlamosak vagyunk egy-egy probléma megfogalmazásakor, az azzal

kapcsolatos állásfoglalásokban vagy-vagy ként értelmezni a kérdést. Pedig a valóság a **legritkább esetben vagy-vagy**. Leszögezném tehát, hogy egyáltalán nem szeretném, ha iskoláinkban oktatás helyett gügyögős lelkizés folyna. Nem gondolom, hogy a gyerekközpontúság, személyiségközpontúság azt jelenti, hogy a gyerekek ruháznánk olyan döntéseket, melyek meghozatalára felelősséggel nem képes. Tehát nem vagy információ gazdag oktatás, vagy személyiségközpontú, holisztikus nevelés, hanem is-is a megfelelő arányban.

Azt mondom, hogy legyünk képesek aktuális követelményeinket differenciáltan, kreatív módon, a gyerek helyzetét, személyiségét minél jobban értve, a gyerek hasznára érvényre juttatni.

Hogyan lehetne a pedagógiában a holisztikus szemléletet meghonosítani?

Ezzel a cikkel biztosan nem sikerül.

Három lehetőséget látok:

-A közoktatás irányítói adminisztratív intézkednek. Megfogalmazzák, és a megfelelő helyeken előírászerűen megkövetelik a holisztikus szemléletet. Ez a közoktatás irányítóinak felelőssége.

-A szakma képviselőinek, tanároknak, intézményvezetőknak, a szakmai közelet képviselőinek rányílna a szemük a problémára, beemelnék azt a szakmai közgondolkodás mindennapjaiba, az intézmények munkájuk értékelésének részévé tehetnék ezt a szemléletet. Mondjuk egy osztályozó értekezleten az igazgató (vagy a kollégák) megkérdezik, hogy miért bukkott meg x,y. s a válasznak tartalmaznia kéne, hogy mit csinált a tanár annak érdekében, hogy ne bukjon az illető. A kollégiumi testületi értekezleten is magyarázatot kellene adni, a bukásokról, lemorzsolódásokról.

-Vagy kellene egy Pető András, Kodály Zoltánné vagy egy Csermely Péter, akik kilobbiznának mondjuk egy Holisztikai Intézetet...

Én ezzel a cikkel a szem problémára való rányitását próbálnám elősegíteni.

Singer János

Kulturális rendezvények

a Kós Károly Kollégiumban

A Kós Károly Kollégium a Főváros egyik legnagyobb középiskolai kollégiuma, - a XIV. kerületben található.

Kollégiumunkban igen sokrétű kulturális rendezvény folyik. Havonta rendezünk, például egy egészségnapot, ahol a lelki egészség, káros szenvedélyek, egészséges táplálkozás, elsősegély témák kerültek eddig megrendezésre. A karácsonyi ünnepkört pedig a Ki mit tud?, a kollégiumi mikulás buli és a karácsonyi műsor és ünnepi vacsora prezentálta.

Ki mit tud?

November 23-án került megrendezésre. Kollégiumunk számtalan tehetséges diákja mutatkozott be ezen az estén. A zsűri tagok és a diáksereg is érdeklődve várta az előadókat. Közel harminc felépítő produkcióját láthattuk.

- Forgó Boglárka és Kiss Mariann, mazsorett-tánc
- Lakatos Rajmund, Balogh Sándor, „Minden ablak alatt...” cigánydal
- Leczkési Dóra, Varró Dániel: E-mail-próza
- Farkas Erika, ABBA: „I have a dream!” Ének
- Valu Rebeka és Markója Ádám, „In memoriam Viszovszkij” ének-zongora
- Kascsák Juszti, ének, gitár
- Benkó Júlia, mesemondás „A bolondlány” palóc mese
- Esek Márton, „Ha én gazdag lennék” ének
- Németh Berta és Túró Róbert, cigánytánc
- Vucsics Virág és Markója Ádám, „Nem szolnak a csillagok” ének
- Valu Rebeka és Szarvas Balázs, tánc
- Handó István, Murza László, Makádi Viktor és Perecsenyi András, próza
- Perecsenyi András, tűzszonglőr
- Honti Rebeka, népdal ének
- Hnizda Livia, „Made in Hungaria” cha-cha-cha musical részlet
- Volák Attila és Varga Patrik, szájdob
- Matlák Barbara, musical részlet
- Jakab Cintia, Demi Lovato: „This is me” ének
- Kovács Alexandra és Szabó Péter, Jason Mraz: „I’m yours” ének
- Keller Norbert és Keller Zoltán, elektricitás tánc
- Tibold Hajnalka, „Táltos asszony” dala, ének

- Szajkó Géza, Bach: „Sarabande” hegedű
- Matán Ádám, Rise Against: „Prayer of a refugee ének, gitár
- Bolgár Pál, „Térden állva jövök hozzád” ének
- Mester Nikolett és Major Nóra, hip-hop tánc
- Török Tamás, musical részlet
- Rajkós Diákok, kamarazene
- Balassa Levente, Hungária: „Csókkirály” ének
- Handó István, Morricone: „Oh Salutaris Hostia”
- Major Balázs, freestyle frisbee bemutató-elmaradt

A neves zsűri tagok: Shakespeare Színművészeti Akadémia igazgatója, Lajkó Lakatos József és két művész kolleganője

A Kós Károly Kollégium fiú épületének színháztermében tartottuk, de az udvaron is zajlott egy kis bemutató.

Ezt a különlegességet Perecsenyi András mutatta be: különböző eszközökkel és zenei aláfestéssel zsonglörködött. Talán, ez a fiatal fiú kápráztatta el a legjobban a közönséget, azzal, ahogy a lánghang eszközeivel ügyeskedett. „Elképzelhető élmény volt.”- mondta egy kollégista a program után.

Nagyon sokan csodálták a fiataljainkat, mind a tehetségük és bátorságuk miatt. A megkérdezett nézők közül ötből négy, félne kiállni a színpadra, kiemelkedő tehetsége dacára.

A zsűri gyönyörű szavakkal vezették be az eredményhirdetés, ezért a következőkben tőlük idéznék:

„Gazdag, színes repertoárt láthattunk.”- mondta az egyik színésznő.

„Jó látni, hogy, vonzódtok valami olyasfajta érzéshez, amit a mindennapokban nem lehet megérezni, megélni. Benne van a szeretetetek! „A döntést meg kell hozni!”- így fejezte ki magát a Shakespeare Színművészeti Akadémia igazgatója.

„A társaságból kiemelt egyének, visszagondolva az erőteljes tapsra, hangokra biztosan találkozni fog a mi döntésünk a ti érzéseitekkel.”

A különböző versenyszámok miatt kialakítottak egyéni csoportokat. Meg-

kezdődött az emléklapok kiosztása.

Ének kategóriában az első helyen Handó István Morricone: „Oh Salutaris Hostia” szerepelt. A második Matlák Barbara, a harmadik helyezettek pedig Balassa Levente és Markója Ádám lettek.

Benkó Júlia előadásában „A bolondlány” palóc meséje lett az első, a prózai műsorszámok közül.

Perecsenyi András akrobatikus bemutatóját ezekkel a szavakkal dicsérte Lajkó Lakatos József: „Amit csinál az művészet!”

A táncosok közül kiemelték Valu Rebekát és Szarvas Balázst.

Tánc kategória I. helyezettjei

A Rajkós diákok kamarazene által nyújtotta élményt a hangszer kategóriába sorolták.

Ezek után a diákok, tanárok, érdeklődők döntöttek a közönség díjasról. A szavazás alapján két tehetséges fiú nyerte el a közönségdíjat. Az előadásuk neve beatbox vagyis szájdobolás. Különböző hangokat utánoztak, rappeltek és kicsit színészkedtek is. Volák Attila és Varga Patrik különleges, egyedi produkcióval álltak ki elének.

Gratulálok minden kiemelt fiatalnak!

A zsűri tagok bátorító szavakkal búcsúztak tőlünk a hirdetés után.

„Annyi tehetség van köztetek, méretesetek meg magatokat! Felemelő érzés! Mi is izgulunk és nekünk is lámpalázunk van, de Bátran vágjatok bele, álljatok ki!”

Jövőre mindenkit szeretettel várunk újabb tehetségkutató rendezvényünkre!

Sára Zsófia

Mikulás napi és karácsonyi rendezvény

A Kós Károly Kollégiumdiákjainak nagy öröme december 6-án hozzánk is ellátogatott a mikulás. A mikulás-járást kollégiumi buli követte, melyhez a zenét kollégiumunk diákja Polgár Bálint biztosította. Remek hangulatban telt el

az este további része. Minden jelenlévő meg volt elégedve, hiszen jól esett egy kis kikapcsolódás így az év vége felé. Az ünnepi vacsora megrendezése régi hagyomány a Kós Károly Kollégiumban. Ehhez kapcsolódóan a kollégium

vezetősége egyeztetve az egyes csoportokat irányító nevelőtanárokkal idén is jutalomban részesítették a rászoruló és a legaktívabb kollégistákat. A vacsora előtt a kollégium számos tehetséges diákja karácsonyi produkcióját hallgathattuk meg. A diákok és tanáraink, valamint a kollégium minden munkatársa együtt töltötte el az ünnepi vacsorát.

A karácsonyi vacsora ünnepi hangulatát fokozta, a tanár- diák közös együttlét melegsége, és a kollégiumunkban élő ifjú Rajkókok virtuóz vonósjátéka.

Készítette: Márki- Fejes Ádám

Hagyományörzés a Szegya kollégiumában

Márton-napi vetélkedő, Katalin-napi lángos sütés előzte meg az adventi időszakkal beköszöntő karácsonyi ünnepkört a békéscsabai Szent-Györgyi Albert Gimnázium és Szakközépiskola kollégiumában.

A DÖK Mikulás krampuszai segítségével osztogatta puttonya „gyümölcsseit” megfélekedve a virgácsról, így minden diák örömteli pillanatként élte meg csekély ajándékának átvételét. A kollégiumban megrendezett játszóházi kézműves foglalkozások ugyanakkor lehetőséget adtak diákjainknak, hogy ők is ajándékot készíthessenek szeretteiknek, barátaiknak.

Angyalkakészítés

Karácsonyi műsor

A hagyományos angyalka készítés két féle változatát is megismerhették a tanulók, és a varrni tudók telefonokat és batyut is készíthettek az iskola tanműhelyében. Az üvegfestés elmaradhatatlan eseménye volt az ajándékkészítésnek, ugyan úgy, mint a mézeskalácssütés, amelyre nemcsak díszek, de jókívánságok is kerültek.

Karácsonyi ünnepségünk és a feldíszített karácsonyfa kollégiumunk meghitt, családi hangulatát idézte, benne diákjaink hagyományt tisztelő, de ugyanakkor a modern korra nyitott színvonalas műsorával.

Az adventi koszorú gyertyalángjai kísérték tanulóinkat, akik a téli szünet beköszöntével elmondhatták, hogy:

„Lásd a mosolyokon át,
a gyönyörű csodát,
a szívek fénylő angyalát.”

*Ananéné Mária
nevelőtanár*